

ofre. Derimod virker det, som om fokus stadig vil være på, at det vigtigste er at sende folk ud.

Der har for nylig været afholdt en EU-konference. Det, jeg har hørt var en af konklusionerne på den konference, var, at hvis vi for alvor ønsker at gøre en indsats mod menneskehandel, er vi nødt til at begynde at betragte ofrene først og fremmest som ofre for menneskehandel i stedet for først og fremmest som udlændinge, der skal sendes ud af landet. Og det er det, jeg synes er det væsentlige i den her debat, nemlig at vi er nødt til at få regeringen og myndighederne med på, at når vi snakker om menneskehandel, skal ofrene først og fremmest betragtes som ofre, der har krav på hjælp og beskyttelse, i stedet for først og fremmest som udlændinge, der skal sendes ud af landet. Først når vi får flyttet det fokus, den opfattelse, tror jeg på, at vi for alvor kan begynde at få gjort en god indsats for at bekæmpe menneskehandel.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg må sige, at jeg kan tilslutte mig alt, hvad fru Line Barfod har sagt, og derfor skal jeg gøre det ret kort.

Den anden dag, da det kom frem i dagspressen, at regeringen havde flyttet sig på det her område, mødte jeg fru Kirsten Brosbøl i Vandrehallen, og vi smilede til hinanden og talte om, at det da vel nok var en glædelig dag, at regeringen nu gik ind for en refleksionsperiode på 100 dage. Men nu kan vi så høre, at der ikke var grund til at juble, som vi gjorde. Vi skulle måske i stedet have været mistænksomme og tænkt: Jamen hvad skyldes det her, og hvad ligger der bag? For nu kommer det jo frem, at beskyttelsesperioden er 30 dage, og hvis man så i øvrigt har tænkt sig at samarbejde og underlægge sig adskillige krav om planer om hjemsendelse osv., så kan man få udvidet sit ophold til 100 dage.

Jeg synes, det er et sølle samfund, der ikke kan beskytte mennesker, der har været udsat for slaveri, for regulært sexslaveri. Jeg synes, det er et sølle samfund, som er mere optaget af at få folk verftet ud af porten hurtigere, end man næsten kan nå at opfatte det, end af at hjælpe andre mennesker på fode. I alle mulige sammenhænge går man og bryster sig af, at man er menneskerettighedernes forkæmper, at man er et demo-

krati, og at man er et velfærdssamfund, men det gælder altså kun til en vis grænse.

Det er helt oplagt, at det her forslag, som oppositionen har fremsat i dag – minus Dansk Folkeparti – ville hjælpe de her kvinder i langt højere grad, end det er tilfældet i dag, også i langt højere grad, end det er tilfældet med regeringens forslag. Derfor skal jeg da kun beklage, at regeringen ser sådan på de 100 dage og på det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige et enkelt spørgsmål fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det kan godt være, at jeg har misset noget, for jeg har på intet tidspunkt i denne debat hørt, at det har været nævnt, at ofrene skulle opfylde adskillige krav for at kunne være i landet i 100 dage og medvirke til at planlægge deres hjemrejse. Derfor bliver jeg nødt til at spørge SF's ordfører: Hvor er de adskillige krav, dem vil jeg gerne have ridset op?

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der er krav om, at man skal samarbejde, og der er krav om, at man skal give udtryk for inden for 30 dage, at man vil samarbejde med de danske myndigheder om hjemsendelse, til trods for at man er ret sikker på, at myndighederne i hjemlandet, herunder politiet og alt muligt andet, kan være korrupte. Og til trods for, at man har været vant til, at myndighederne ikke var nogle, man kunne stole på, skal man altså konfronteres på 30 dage med de danske myndigheder og lære at stole på med det, man har været udsat for, at her får man hjælp. Og man skal samarbejde, og man skal give tilsagn om, at man vil sikres hjemrejse hurtigst muligt. Det synes jeg altså er meget problematisk, når man har været udsat for de her ting, og det vil jeg gerne sige igen og igen.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Samarbejde og give tilsagn, jeg kan kun få det til ting, og to er altså ikke adskillige i min terminologi. Og det er ikke krav; det er, at man skal give tilsagn om, at man gerne vil samarbejde om sin hjemrejse.